

LINOGRAVURA, PRIMII PAȘI

Linogravura este una dintre tehnicile relativ simple ale graficii. Este un mod de transpunere, conservare și multiplicare a imaginii, accesibil lucrului cu copiii, începând cu vârsta școlară. Principiul este același cu cel al vechii xilogravuri, diferă doar materialul din care este obținută matrița. La xilogravură se folosește lemnul, pentru lucrul cu copiii însă, este mai accesibil forexul sau linoleumul. Vom prezenta aici cea mai simplă variantă de lucru, potrivită pentru schițele de contur, fără hașuri, valorație, culoare. Sunt potrivite desene care pot fi încadrate într-un contur închis (ex: o casă, o floare, un personaj). Am experimentat tehnica după schițe de arhitectură veche și tărănească la Curtișoara, în vara anului 2010. Transpunerea schiței pe materialul matriței, poate avea două variante, pozitiv sau negativ. Transpunerea pozitiv necesită un pas în plus. Atunci când imaginea este relativ simetrică, ne putem mulțumi cu negativul.

După ce ați ales schița și ați hotărât cum doriți să apară imaginea, porniți la transpunere. Fixați foaia cu bandă adezivă. Pentru matrița negativ se va face o singură copie cu indigo, direct pe placa de forex. Pentru matrița pozitiv se va copia pe calc, apoi, imaginea întoarsă se va transpune pe forex. Odată desenul imprimat pe placă, se trece la lucrul cu dălțița în V.

MATERIALE NECESARE

- 1 placă de forex A4
- hârtie de bloc de desen 80g
- 1 dălțiță în V

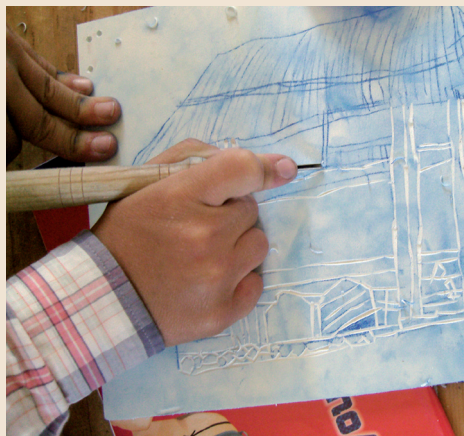
Recomandare: fiecare copil să lucreze cu o dălțiță personală; până când copiii deprind mânguirea instrumentului, se pot întâmpla mici accidente, soldate cel mai adesea cu tăieturi superficiale. Sterilizarea dălțițelor după astfel de incidente nu este deloc la-ndemână, de aceea lucrul cu aceeași dălțiță vă va pune la adăpost de posibile consecințe nedorite.

- 1 cutter
- vopsea tipografică
- 1 rulou
- 1 lingură
- bandă adezivă
- 1 placă de faianță/pal melaminat

Timp de lucru: 4-5 ore

Se adâncesc toate contururile. Atenție! Atunci când mănuiți dălțița, nu țineți niciodată mâna în fața tășului. Până când veți deprinde mișcarea, instrumentul se va opinti și va sări de mai multe ori din placă. Odată conturul adâncit, decupați suprafața incizată din corpul plăcii. Matrița este, de acum, bună de imprimat. Degajați masa de lucru de resturile operațiunilor anterioare. Fixați matrița de masă cu bandă dublu adezivă. Protejați cu hârtie sau plastic zona de lemn din jurul matriței. Pregătiți vopseaua tipografică. Se așează cu lingurița pe o placă de faianță/pal melaminat, apoi se presează cu ruloul, până când suprafața devine lisă. Vopseaua se aplică cu ruloul pe matriță, prin mișcări în toate direcțiile astfel încât pelicula să fie așezată cât mai uniform. Se ia o foaie cu dimensiunea potrivită (pentru

matrițe încadrabile într-un format A5, folosiți acest format), se așează peste matrița încărcată cu vopsea. De acum, foarte important este ca foaia să nu se miște. Orice mică mișcare face ca imaginea să piardă din claritate. Presați bine peste coala de imprimat cu o lingură de metal. Presați cu putere în toate direcțiile, pe toată suprafața matriței și pe margini. Puteți verifica imprimarea, ridicând din colțurile foi, cu mare grijă însă, să nu modificați poziția. După 5-10 minute de presare, ridicați coala și veți regăsi imaginea imprimată. Așezați-o sau agățați-o la uscat, pentru câteva ore, într-un spațiu curat, lipsit de praf. Imaginea se poate multiplica oricât, totuși e bine să propuneți o serie de 10-15 exemplare, pe care să le numerați în ordinea realizării: 1/10, 2/10 etc.

Lucrările de gravură se semnează cu un creion cu mină moale, de obicei în josul imaginii, consemnându-se: tiraj, denumire, tehnica, semnatura, an, în această ordine.

Tirajul, semnătura și anul sunt obligatorii, celelalte uneori lipsesc. Cu cât seria este mai mică, cu atât lucrarea e mai valoroasă. La sfârșit, planșa se poate încadra cu ramă sau passepartout. | A.S.

